

LITERATURA I VIDA

Josep IGUAL. *Quaderns deltaics*. Cossetània edicions, Valls, 2009

En el seu darrer llibre Josep Igual torna a un gènere en el que se'l nota particularment còmode i amb el qual està aconseguint un estil cada vegada més personal, es tracta d'un nou dietari, que aquesta vegada ve avalat per un guardó literari, el III premi de narrativa Cristòfol Despuig de Tortosa.

El llibre està format per vuit-centes vint-i-sis entrades, agrupades en cinc apartats en què l'escriptor va fent anotacions sobre els temes més diversos. Un dels temes més presents és la literatura, on l'autor mostra les seues preferències per alguns dels seus inevitables mestres dietaristes com Josep Pla o Joan Fuster, però també reivindica figures com Álvaro Cunqueiro, Joan Perucho, Shakespeare, Faulkner, Borges, Rimbaud o Rulfo i molts altres, sobretot aquells que exerceixen el seu ofici amb honestat, i escriu *“aquest és un ofici que demana molta humilitat, encara que sovint, tot veient els animals de ploma pels papers i les llums catòdiques, sembli que no.”*

La falta d'autenticitat, de comportaments coherents i d'ètica en la societat actual, així com la superficialitat i la frivolitat que envaeix la vida periodística i política i fins i tot intel·lectual són motiu de comentari i d'enuig per a Josep Igual, pensaments com aquests abunden en el llibre: *“Cada cop més la humanitat sembla una errada greu de l'evolució.”* o *“Els pensaments pobres, simplistes, maniqueus, sempre troben complicitats arreu. No els afecten les fronteres.”*

Però un dels aspectes més interessats del llibre i que demostren el talent de l'escriptor, és quan fa literatura de la vida quotidiana, quan l'anècdota personal es transforma en peça literària d'abast universal, com han sabut fer tots els grans escriptors de dietaris. Els records infantils, el cafè amb l'amic, un bon àpat en un dia de festa, l'excursió al riu, un personatge o una conversa escoltada en l'autobús, un disc escoltat de bon matí, les tasques domèstiques, unes paraules d'amor, la visió d'un paisatge són protagonistes de les pàgines d'aquest llibre.

Els textos d'aquests *Quaderns deltaics* són molt curts, l'autor ha declarat en alguna entrevista recent el seu desig de dir el necessari amb la menor quantitat de paraules possibles. En el textos s'adverteix sovint un cert pessimisme, però també trobem la ironia, de vegades un to líric i sempre profunditat de pensament, sobretot en els aforismes.

En cara que de gèneres diferents, els seus tres darrers llibres, *Faules mamíferes*, *Ditades al vidre*, i aquests *Quaderns deltaics*, suposen un punt d'inflexió en la carrera literària de Josep Igual, uns llibres d'una gran maduresa, resultat d'un treball constant i coherent, d'algú que s'ha sabut mantenir al marge de capelletes literàries i que ara n'arregla els fruits. Cal llegir-lo amb atenció.

Josep Manuel San Abdón

Publicat a *La Veu de Benicarló*, 677 (27-3-2009)